

การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ต่อการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

A Study of Stakeholders' Opinions and Needs towards the Curriculum

Development of the Bachelor of Fine and Applied Arts Program

in Music, Buriram Rajabhat University

ธนวุฒิ ตั้งสอนบุญ¹ / ธงรบ ขุนสงคราม² /

วีระยุทธ พรหมดิราช³ / ชาอวลิต ชำคำไฮ^{4*}

Tanawut Tangsornboon / Thongrob Khunsongkram /

Veerayut Promdirach / Chaowalit Chakhamhai

¹⁻³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Assistant Professor, Music Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Buriram Rajabhat University

^{4*} อาจารย์สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Lecturer, Music Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University

*Corresponding' authors E-mail: chakumhai@gmail.com

Received: August 18, 2025

Revised: August 27, 2025

Accepted: August 28, 2025

DOI: <http://doi.org/10.14456/jhusoc.2025.18>

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่

6 ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และศิษย์ปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกต้องการหลักสูตรที่ทันสมัย เน้นทักษะเทคโนโลยี ดิจิทัล การทำงานเป็นทีม มนุษยสัมพันธ์ และภาษาอังกฤษ ศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิตเน้นความสอดคล้องของหลักสูตรกับการทำงานจริง พร้อมเสนอเพิ่มรายวิชาเทคโนโลยีดนตรี การขับร้อง การบันทึกเสียง ระบบเสียง และไฟแสงสี ส่วนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน ฟังพอใจหลักสูตรที่มีทฤษฎีและปฏิบัติ แต่เสนอเพิ่มทักษะบันทึกเสียง กลยุทธ์ โปรโมทเพลง และการนำเสนอผลงานดนตรี อาจารย์รับทราบปัญหาด้านจำนวน บุคลากร ห้องปฏิบัติการ และงบประมาณจำกัด และเสนอปรับปรุงหลักสูตรเน้น นวัตกรรม เทคโนโลยีดนตรี และตัดรายวิชาที่ไม่เป็นที่นิยม พร้อมส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

คำสำคัญ : ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย, ความคิดเห็นและความต้องการ, การพัฒนาหลักสูตร, ดนตรีสากล, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Abstract

This research aims to study the opinions and needs of stakeholders regarding the curriculum development of the Bachelor of Fine and Applied Arts Program in Music at Buri Ram Rajabhat University. The sample consisted of 40 participants, including Grade 12 students, alumni, employers, responsible faculty members, and current students. The findings reveal that external stakeholders desire a modern curriculum emphasizing technology skills, digital literacy, teamwork, interpersonal skills, and English proficiency. Alumni and employers highlighted the importance of curriculum alignment with real-world work and suggested adding courses in music technology, vocal training, recording, sound systems, and lighting. Internal stakeholders were satisfied with the balance of theory and practice but

recommended enhancing skills in audio recording, music promotion strategies, and creative music presentation. Faculty members acknowledged challenges related to limited staff, laboratory facilities, and budget, and proposed curriculum improvements focusing on innovation, music technology, and eliminating unpopular courses, as well as fostering collaboration with external organizations.

Keywords: stakeholders, opinions and needs, curriculum development, western music, Buriram Rajabhat University

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่ต้องอาศัยทั้งทักษะความสามารถเฉพาะทางและความเข้าใจในบริบททางสังคมวัฒนธรรม การพัฒนาหลักสูตรจึงมิใช่เพียงการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย แต่ยังคงพิจารณาถึงความคาดหวังและความต้องการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และสามารถนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพด้านดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น จึงตระหนักถึงความจำเป็นในการทบทวนและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงสร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมดนตรีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ทำให้การปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีทักษะสำหรับโลกยุคใหม่ การเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น

การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์จากความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนนักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ประกอบการ ศิษย์ปัจจุบัน หรือแม้กระทั่งคณาจารย์ผู้สอนเอง การสำรวจความคิดเห็นเหล่านี้จะช่วยให้สามารถระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของหลักสูตรปัจจุบันได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงและออกแบบหลักสูตรใหม่ที่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามความคาดหวัง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Teesuka and Auamcharoen (2015) ที่ได้ศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการทำความเข้าใจมุมมองจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก นอกจากนี้ Chantawat (2025) ได้ทำการสำรวจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณลักษณะบัณฑิตของหลักสูตรอุตสาหกรรมบันเทิง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้าง เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีทักษะและคุณสมบัติที่ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมนั้น ๆ การศึกษาเหล่านี้ตอกย้ำว่าการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรให้ประสบความสำเร็จและยั่งยืน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ทั้งนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และศิษย์ปัจจุบัน เพื่อนำความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความคาดหวังที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง และออกแบบหลักสูตรให้มีความทันสมัย มีคุณภาพ และสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ให้เป็นที่ยอมรับและสร้างประโยชน์แก่ชุมชนและประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อสมรรถนะและคุณลักษณะของบัณฑิตหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการนำข้อมูลเพื่อไปพัฒนาหลักสูตร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ดังนี้

- 1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และศิษย์ปัจจุบัน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน ศิษย์เก่า จำนวน 5 คน ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 4 สถานประกอบการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 ท่าน และศิษย์ปัจจุบัน จำนวน 5 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 40 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตัวแปรต้น - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (5 กลุ่ม) และตัวแปรตาม - ความคิดเห็นและความต้องการต่อการพัฒนาหลักสูตร

2. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยนี้ศึกษาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ปีพุทธศักราช 2565 ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วยผลลัพธ์การเรียนรู้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ (Knowledge) 2) ด้านทักษะ (Skills) 3) ด้านจริยธรรม (Ethics) และ 4) ด้านลักษณะบุคคล (Characteristics) ศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อผลลัพธ์การเรียนรู้หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อสมรรถนะและคุณลักษณะของบัณฑิตหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยมุ่งประเด็นต่อไปนี้

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

2.2 ความต้องการในด้านรายวิชา ทักษะ และแนวทางการเรียนการสอน

2.3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

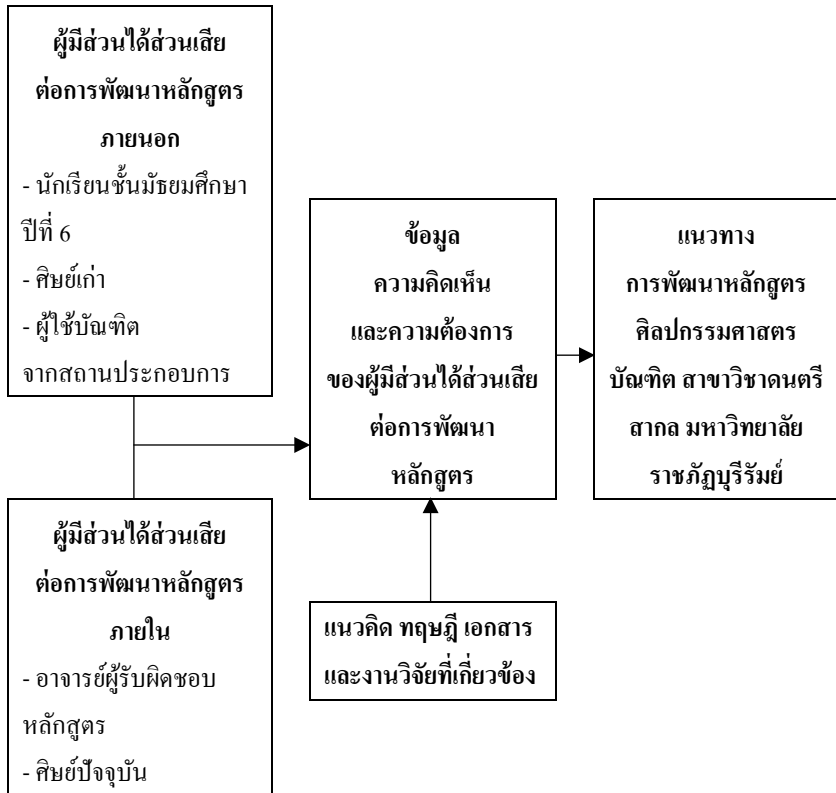
3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ดำเนินการศึกษาในพื้นที่ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยระหว่างเดือนตุลาคม 2567 ถึง เดือนมีนาคม 2568

กรอบแนวความคิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิจัยจะช่วยให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีข้อมูลเชิงประจักษ์ในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานตรีสาıkl ให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

2. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคส่วนต่าง ๆ

การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ใช้บัณฑิต และศิษย์เก่า จะช่วยสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในอนาคต

3. เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถนำไปใช้ในการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกงาน การอบรมทักษะเฉพาะด้านดนตรี และการใช้เทคโนโลยีดนตรีในกระบวนการเรียนรู้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และศิษย์ปัจจุบัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปลายปิด และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เริ่มจากการศึกษาข้อมูลทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ออกแบบเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้องและทดลองใช้ จากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

วิธีการและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรดนตรี และความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

สร้างแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด เพื่อวัดความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง และจัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงลึก

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ส่งแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนำร่อง เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha)

4. ดำเนินการเก็บข้อมูลจริง

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ซึ่งได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6, คีซท์เก่า, ผู้ใช้บัณฑิต, อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และศิษย์ปัจจุบัน โดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์เพิ่มเติมในกลุ่มอาจารย์และผู้ใช้บัณฑิต

5. ตรวจสอบและจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์

ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลจากแบบสอบถามและบันทึกการสัมภาษณ์ แล้วจึงนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินความพึงพอใจและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายนอก

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ นักเรียนเลือกเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่มีความสำคัญลำดับที่ 1 คือ หลักสูตรที่ทันสมัยและตรงความต้องการ ทักษะที่คิดว่าควรเน้นพัฒนาให้กับบัณฑิตที่มีความสำคัญลำดับที่ 1 คือ ทักษะการทำงานเป็นทีมและมนุษยสัมพันธ์ ทักษะที่ควรเน้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การทำงานในอนาคตที่มีความสำคัญลำดับที่ 1 คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัล การเตรียมความพร้อมในด้านที่สำคัญสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตามลำดับความสำคัญจากลำดับที่ 1-5 ประกอบด้วย 1) ความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา 2) ภาษาอังกฤษ 3) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4) ทักษะการบริหารเวลา 5) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน ตามลำดับความสำคัญจากลำดับที่ 1-5 ประกอบด้วย 1) ความรู้และทักษะพื้นฐาน 2) ความมุ่งมั่นและมีวินัยในตนเอง 3) การสนับสนุนจากครอบครัว 4) คุณภาพของหลักสูตรและการเรียนการสอน และ 5) คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งถือเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญตัวหนึ่งในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นประเด็นสำคัญที่สะท้อนการผลิตบัณฑิตของสาขาวิชาดนตรีสากล และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาดแรงงานในยุคปัจจุบัน

1.2 ศิษย์เก่า สรุปได้ว่า ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรกับการทำงานคือมากที่สุด รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุด ประกอบด้วย รายวิชาเทคโนโลยีทางด้านดนตรี และการขับร้องเพลง รายวิชาที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาให้ทันสมัยมากขึ้นมากที่สุด คือ รายวิชาปฏิบัติ ความรู้หรือทักษะใดที่จำเป็นแต่ไม่ได้รับการเน้นย้ำ ประกอบด้วย รายวิชาคอมพิวเตอร์ดนตรี ปฏิบัติเครื่องดนตรี การแสดงเดี่ยว และการประพันธ์เพลง ความรู้หรือทักษะที่ควรเพิ่มเติมในหลักสูตรมากที่สุด ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยีดนตรี และการขับร้องเพลง นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะ

เกี่ยวกับรายวิชาที่ควรเพิ่มเติมในหลักสูตร อาทิ รายวิชาเทคโนโลยีดนตรี การเขียนเพลงร้อง โดยมีแนวโน้มหรือทิศทางของวิชาชีพของสาขาวิชาดนตรีสากลในอนาคตให้นักศึกษาที่เรียนจบสาขาวิชาดนตรีสากล สามารถประกอบอาชีพนักดนตรีอิสระ นักประพันธ์และเรียบเรียงเสียงประสาน บุคลากรทางด้านดนตรีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และสอบบรรจุเป็นข้าราชการครูได้

1.3 ผู้ใช้บัณฑิต ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน สรุปได้ว่า คุณลักษณะใดของบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาดนตรีสากล ที่องค์กรให้ความสำคัญมากที่สุด ตามลำดับความสำคัญดังนี้ 1) ทักษะความรู้และทักษะวิชาชีพ 2) ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น 3) ทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัล 4) ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 5) ทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา บัณฑิตของสาขาวิชาดนตรีสากลที่จบการศึกษาใหม่มีคุณภาพ เมื่อเทียบกับความต้องการของตลาดแรงงาน คือ ดีขึ้น จุดแข็งที่เด่นชัดของบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีสากล คือ มีความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับมืออาชีพ มีความขยันอดทน มีทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัล บุคลิกภาพดี และมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ จุดอ่อนที่ควรปรับปรุงของของบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีสากล คือ ควรเพิ่มทักษะด้านระบบเสียง ระบบไฟแสงสี และกราฟิกมีเดีย เพราะเป็นที่ต้องการตลาดแรงงานธุรกิจบันเทิง ความรู้หรือทักษะของบัณฑิตที่ยังขาดและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน คือ ทักษะด้านการปฏิบัติงานดนตรีสร้างสรรค์ ทักษะด้านการแสดงดนตรี การขับร้อง และกีตาร์ไฟฟ้า ทักษะด้านซอร์ฟแวร์คอมพิวเตอร์ดนตรี และการปฏิบัติงานการจัดการเวที แสงและเสียง แนวโน้มหรือทิศทางของตลาดแรงงานในอีก 5-10 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย มีแนวโน้มค่อนข้างดี สำหรับสถานประกอบการด้านธุรกิจบันเทิง ผับ ร้านอาหาร ยังคงให้การยอมรับคุณภาพนักศึกษาที่จบจากสาขาวิชาดนตรีสากล และควรเฝ้าระวังสำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพด้านดนตรี อาจจะถูกแย่งงานจาก AI ทักษะของบัณฑิตที่จะเป็นที่ต้องการมากขึ้นในตลาดแรงงานในอนาคต คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีดนตรี ธุรกิจดนตรี และการขับร้อง และหลักสูตรควรมุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตเพื่อตอบสนองความ

ต้องการขององค์กร ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยีดนตรี ด้านธุรกิจดนตรี และด้านการขับร้อง นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะ ให้มีการฝึกปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง การเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา (Problem-Based Learning) และการฝึกงานหรือสหกิจศึกษา การวัดและประเมินผลนักศึกษา ในด้านที่ต้องเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ทางวิชาการ ประกอบด้วย ทักษะการสื่อสารและการนำเสนอ การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหการใช้เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการฝึกงานหรือสหกิจศึกษานักศึกษา คือ 3 - 4 เดือน

2. ผลการประเมินความพึงพอใจและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในจำแนกตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังนี้

2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารและพัฒนาหลักสูตร ด้านอาจารย์และบุคลากรสนับสนุน คือ จำนวนอาจารย์ในหลักสูตรไม่เพียงพอ ห้องบรรยายห้องปฏิบัติ ไม่เพียงพอและขาดการสนับสนุน ปัญหาและอุปสรรคด้านนักศึกษาและบัณฑิต คือ พื้นฐานความรู้ทางดนตรีมีน้อย และปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการหลักสูตร คือ งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ค่ารายหัวนักศึกษา/ปีการศึกษา มีจำนวนน้อย ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในอนาคต คือ ควรมีทิศทางไปในด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยีดนตรีเพื่อผลิตงานสร้างสรรค์ การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในปัจจุบัน คือ ปรับปรุงหน่วยกิตให้มีความเหมาะสม ผลิตนักศึกษาที่มีความสามารถด้านดนตรีในระดับมืออาชีพ ผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพด้านการผลิตผลงานสร้างสรรค์ และหลักสูตรควรมีรายวิชาด้านเทคโนโลยีหรือระบบดิจิทัลให้มากขึ้น รายวิชาที่หลักสูตรปัจจุบันควรตัดออก คือ รายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล เพราะนักศึกษาไม่นิยมเรียน รายวิชาใหม่ที่ควรเพิ่มเข้ามาในหลักสูตร คือ รายวิชาสตูดิโอ การขับร้อง กลยุทธ์การโปรโมทเพลง และระบบแสงสีเสียง แนวโน้มของศาสตร์ในสาขา วิชาในอนาคต คือ นักศึกษาสามารถผลิตผลงานสร้างสรรค์ได้อย่าง

มั่นใจ การปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล คือ เชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น และศึกษาดูงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียงด้านสตูดิโอ ควรมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก เพื่อพัฒนาหลักสูตร คือ ด้านเทคโนโลยี สตูดิโอ สถานบันเทิง หรือสถานประกอบการ ด้านดนตรี และกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร คือ ด้านเว็บไซต์ กิจกรรมผ่านช่องทางออนไลน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ คือ พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ เน้นให้นักศึกษา เจตคติด้านการผลิตผลงานสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพ เพิ่มคุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละ มีจิตอาสา การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ความรู้ การปฏิบัติงานด้านดนตรี สร้างสรรค์ ด้านซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ดนตรี และการปฏิบัติงานสตูดิโอ

2.2 สืบปัจจุบัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาหลักสูตร สรุปได้ว่า มีรายวิชาทฤษฎีและปฏิบัติให้เรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง จุดที่ควรพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร คือ เพิ่มทักษะด้านการเขียนเพลงร้อง ด้านการปฏิบัติ ห้องบันทึกเสียง และด้านการนำเสนอผลงานดนตรีสร้างสรรค์ รายวิชาที่คิดว่ามีประโยชน์มากที่สุด ประกอบด้วย รายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล รวบรวม และการบันทึกเสียง รายวิชาที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ รายวิชาการเรียบเรียงเสียงประสาน สำหรับวงแบนด์ และการเรียนการสอนรูปแบบที่มีประสิทธิภาพและช่วยให้เรียนรู้ได้ดีที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบการปฏิบัติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาดนตรีสากลในอนาคต พบว่า รายวิชาที่ควรเพิ่มในหลักสูตร ประกอบด้วย รายวิชาการเขียนเพลงร้อง การปฏิบัติห้องบันทึกเสียง และการนำเสนอผลงานดนตรีสร้างสรรค์ รูปแบบการเรียนการสอนที่ควรมีเพิ่มเติมในหลักสูตร คือ การเรียนแบบผสมผสาน การพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ควรมีเพิ่มเติม ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี และเครื่องดนตรี ทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต คือ ทักษะการปฏิบัติดนตรี หลักสูตรควรมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตให้กับนักศึกษา คือ พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย ภาพรวม

ความพึงพอใจต่อหลักสูตร มากที่สุด คือ พึงพอใจมาก หากมีโอกาสจะแนะนำหลักสูตรนี้ให้ผู้อื่นเข้ามาศึกษา มากที่สุด คือ แนะนำอย่างแน่นอน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มีความพร้อมในการประกอบอาชีพ มากที่สุด คือ พร้อมมาก การเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิมหรือไม่ มากที่สุด คือ ไม่แน่ใจ

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 1

ผลการศึกษาวิจัยความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความคิดเห็น/ ความต้องการหลัก	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6	ต้องการหลักสูตรที่ทันสมัย เน้นทักษะด้านเทคโนโลยี และดิจิทัล	เพิ่มทักษะการบันทึกเสียง การทำงานเป็นทีม และ ภาษาอังกฤษ
ศิษย์เก่า	ต้องการหลักสูตรที่ สอดคล้องกับการทำงาน จริง	เพิ่มรายวิชาเทคโนโลยี ดนตรี การขับร้อง และการ ปฏิบัติงานในห้อง บันทึกเสียง
ผู้ใช้บัณฑิต	ต้องการบัณฑิตที่มีทักษะ การใช้เทคโนโลยีและ ภาษาอังกฤษ	เพิ่มทักษะด้านระบบเสียง และระบบไฟแสงสี
อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	พึงพอใจหลักสูตรที่มี ทฤษฎีและปฏิบัติ	เพิ่มทักษะการบันทึกเสียง กลยุทธ์การโปรโมทเพลง และการนำเสนอผลงาน

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความคิดเห็น/ ความต้องการหลัก	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ศิษย์ปัจจุบัน	พึงพอใจหลักสูตร แต่เสนอ เพิ่มทักษะการโปรโมทและ นำเสนอผลงาน	เพิ่มกิจกรรมเสริมทักษะ การนำเสนอผลงานดนตรี

จากตาราง 1 ผลการวิจัยความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6, ศิษย์เก่า, และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นและความต้องการให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและตลาดแรงงาน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดนตรีดิจิทัล ทักษะการบันทึกเสียง การใช้โปรแกรมดนตรี การทำงานเป็นทีม มนุษยสัมพันธ์ และการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทางดนตรี โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการขับร้อง การแสดงสด ระบบเสียง และระบบไฟแสงสี เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ

ในขณะที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และนักศึกษาปัจจุบัน มีความพึงพอใจในโครงสร้างหลักสูตรที่ผสมผสานทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อเสนอให้เพิ่มเติมรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมทักษะด้านการบันทึกเสียง การนำเสนอผลงานดนตรีเชิงสร้างสรรค์ และกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผลงานดนตรี เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในยุคดิจิทัล อาจารย์ยังเสนอแนะถึงความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้เน้นนวัตกรรม เทคโนโลยี และความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายนอก ตลอดจนการปรับลดรายวิชาที่ไม่สอดคล้องกับแนวโน้มการทำงานในอนาคต

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยพบประเด็นที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่ทันสมัย ตรงความต้องการ และเน้นทักษะเทคโนโลยีและดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการปรับหลักสูตรให้เข้ากับยุคสมัย (Kaew-urai, 2022) และงานวิจัยที่ชี้ว่าหลักสูตรและสถาบันมีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ (Joo-pondee, 2021; Laomalor, 2019) นอกจากนี้ ยังต้องการทักษะการทำงานเป็นทีม มนุษยสัมพันธ์ ความรู้พื้นฐาน และภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 ศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรสอดคล้องกับการทำงาน โดยเฉพาะรายวิชาเทคโนโลยีดนตรีและการขับร้อง อย่างไรก็ตาม เสนอให้ปรับปรุงรายวิชาปฏิบัติและเพิ่มวิชาด้านเทคโนโลยีดนตรี การเขียนเพลงร้อง และการปฏิบัติขับร้องเพลง เพื่อให้ทันสมัยและตอบโจทย์สายอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง (Kaew-urai, 2022)

1.3 ผู้ใช้บัณฑิต ให้ความสำคัญกับทักษะความรู้ วิชาชีพ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และเทคโนโลยีดิจิทัล (Kritmetakul et al., 2020) บัณฑิตมีจุดแข็งด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีมืออาชีพ แต่ควรปรับปรุงทักษะด้านระบบเสียง ระบบไฟแสงสี กราฟฟิกมีเดีย การปฏิบัติงานดนตรีสร้างสรรค์ และซอฟต์แวร์ดนตรี เพื่อตอบสนองและสอดคล้องความต้องการของตลาดแรงงานธุรกิจบันเทิงในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดบัณฑิตยุค 4.0 ที่ต้องผลิตผลงานและปรับตัวได้ (Otakanon, 2018)

2. ความคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน

2.1 ศิษย์ปัจจุบัน พึงพอใจหลักสูตรที่เน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ แต่เสนอให้เพิ่มทักษะการเขียนเพลงร้อง การบันทึกเสียง การนำเสนอผลงานดนตรีสร้างสรรค์ รวมถึงการเรียนรู้แบบผสมผสานและการพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี

และเครื่องดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนจาก ความต้องการผู้เรียน (Teesuka & Auamcharoen, 2015) และการเรียนรู้แบบมุ่งเน้น ผลลัพธ์ (Tepsang et al., 2023)

2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ชั้น ญ ปัญหาด้านจำนวนอาจารย์ ห้องปฏิบัติการ และงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก โดยเน้นนวัตกรรม เทคโนโลยีดนตรีเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ปรับปรุงหน่วยกิต เพิ่มรายวิชาสตูดิโอ การขับ ร้อง และระบบแสงสีเสียง รวมถึงการร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานภายนอก (Kaew-urai, 2022; Otakanon, 2018) นอกจากนี้ ยังเสนอให้ตัดรายวิชาปฏิบัติเครื่องสาย สากลที่ไม่เป็นที่นิยม

ผลการวิจัยเน้นย้ำความต้องการปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาดนตรีสากลให้ทัน สมัย เน้นทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ที่ตอบสนองตลาด แรงงานธุรกิจบันเทิง โดยผลลัพธ์สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรที่เน้น ผู้เรียนและตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและบุคลากรที่ต้อง ได้รับการแก้ไขเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความต้องการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการปรับปรุง หลักสูตรให้เน้นทักษะที่จำเป็น เช่น เทคโนโลยีดนตรี การบันทึกเสียง การแสดงสด และการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งควรนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและปรับปรุง หลักสูตรให้ทันสมัยและตอบโจทย์อาชีพในยุคปัจจุบัน

2. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะทาง

จากข้อเสนอแนะของศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิต ควรส่งเสริมกิจกรรมหรือ รายวิชาเสริม เช่น การฝึกงานในห้องบันทึกเสียง การจัดแสดงดนตรี การโปรโมต

ผลงานผ่านสื่อออนไลน์ และการจัดการระบบแสงสีเสียง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงและพัฒนาทักษะในบริบทการทำงานจริง

3. การพัฒนาศักยภาพอาจารย์และทรัพยากรสนับสนุน

ควรนำข้อเสนอเกี่ยวกับปัญหาด้านจำนวนอาจารย์ผู้สอน ห้องปฏิบัติการ และงบประมาณ ไปใช้วางแผนในการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพิ่มอุปกรณ์ และจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

4. การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายนอก

ควรพิจารณาเชิญผู้เชี่ยวชาญจากวงการดนตรี หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ การฝึกงาน หรือการให้ข้อเสนอแนะต่อหลักสูตร เพื่อเพิ่มความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับแวดวงวิชาชีพ

References

- Chantawat, S. (2025). Exploring stakeholder expectations of graduate attributes in the entertainment industry program: A qualitative study. *Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi Science and Technology Journal*, 9(1), 50-58 [in Thai]
- Joo-pondee, C. (2021). *Factors affecting the choice of higher education for high school students: A case study in Nonthaburi Province*. Bangkok: University of the Thai Chamber of Commerce. [in Thai]
- Kaew-urai, W. (2022). *Research for the development of curriculum and instruction*. Bangkok: Naresuan University. [in Thai]
- Kritmetakul, K., et al. (2020). *Satisfaction of undergraduate graduates of Muban Chombueng Rajabhat University*. Bangkok: Muban Chombueng Rajabhat University. [in Thai]

- Laomalor, W. (2019). *Factors affecting the decision to pursue undergraduate studies at Khon Kaen University through the TCAS system for the academic year 2019*. Khon Kaen: Khon Kaen University. [in Thai]
- Otakanon, L. (2018). University 4.0: Productive education. *Journal of Graduate Studies, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage*, 12(3), 257-267. [in Thai]
- Tepsang, S., & Naruekhoskittikirati, K. (2023). Outcome-based education (OBE): A key to student-centered learning management. *Journal of Interdisciplinary Research and Educational Innovation*, 2(1), 39-52. [in Thai]
- Teesuka, J., & Auamcharoen, S. (2015). Development of a research-based instructional model for the curriculum development course for pre-service teachers. *Silpakorn Educational Research Journal*, 7(1), 135-147. [in Thai]
- Uthathamrong, D., & Jaingam, C. (2023). A study of the desire to enroll and the satisfaction of graduates of the Bachelor of Fine Arts program in music, Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University. *Journal of Srivanalai Vijai*, 13(2), 83-96. [in Thai]

Authors

Assistant Professor Dr. Tanawut Tangsornboon

Tel.: 098-891-4464 E-mail: wuttangsornboon@gmail.com

Assistant Professor Thongrob Khunsongkram

Tel.: 081-185-6345 E-mail: thongrob.ks@bru.ac.th

Assistant Professor Veerayut Promdirach

Tel.: 081-548-4263 Email: Joey_fishing@hotmail.com

Mr. Chaowalit Chakhamhai

Tel.: 086-871-2373 Email: chakumhai@gmail.com

Music Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Buri Ram Rajabhat University

439 Jira Rd., Muang District, Buri Ram Province, 31000